

Миладин Шеварлић

Тамни вилајет̄ ист̄орије*

Удружење драмских писаца Србије, колективним прегнућем, као и индивидуалним радом својих чланова, чини трајни напор како би у овом времену худом (како каже Дис у тако актуелној песми из 1910. „Наши дани“), како би, дакле, у овом времену худом одржало континуитет свога деловања у српкој земљи и у српском језику.

Ово друштво писаца (умало да кажем „друштво мртвих песника“), ово друштво уметника, интелектуалаца делује, притом, на ивици провалије у коју тоне српско друштво, провалије у коју клизи култура, дух, образовање, писменост, морал, политичка свест и савест, па и сам појам о елементарним принципима живљења и мишљења што једно друштво штите од самоубилачке катаклизме.

Заједно са нама, у ту провалију тону радници и сељаци, тону најамници, који за робовски рад добијају накнаду равну милостињи од страних тзв. инвеститора, који су будзашто добили мо-

гућност да експлоатишу људе и ресурсе ове земље.

Ако смо и уметници, не значи да нисмо друштвено-политички освешћени. Ми се, као организација, политиком оперативно не бавимо, али то нас не спречава да будемо будни посматрачи и тумачи политичких збивања, јер та збивања представљају механизме што условљавају опстанак, континуитет или дисконтинуитет живота државе и народа.

Трудимо се, дакле, да одржимо будну свест, да одржимо континуитет мишљења и делања, упркос чињеници да је континуитет друштвених, па и духовних, културних, менталних токова насилно пресечен почетком последње деценије прошлога века. А тамо где је континуитет, политичким деловањем, насилно пресечен, долази до распада конзистентности друштва, до губитка историјског памћења, до зарања самосвести и, најзад, до колективног инвалидитета, што нас чини

* Уводно излагање на Годишњој скупштини Удружења драмских писаца Србије, 31. марта 2017.

материјалом погодним за манипулацију сваке врсте – те тако сви заједно тонемо у сиву зону опстанка, у тамни вилајет историје.

У тим и таквим, драматичним, околностима, задатак друштвено, духовно, интелектуално, морално освећених субјеката јесте да, макар оно-

лико колико је то у њиховим скромним моћима, повезују покидане нити духовног континуитета и да се боре за њихово претрајавање у злом времену, које мора проћи, као што све на овоме свету пролази.

Игра још није завршена. Извештај пише ко преживи.

Нос једне фокe заглављен у пластичном отпаду